

Έκκληση του Παλαίφατου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας για την επικράτηση της ειρήνης

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Κατά την δεύτερη ημέρα των εργασιών, η Ιερά Σύνοδος του παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, υπό την προεδρία της ΑΘΜ, του Πάπα και Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου Β΄, ασχολήθηκε εκτενώς με το φλέγον ζήτημα των εκτεταμένων πολμικών συρράξεων στην Αφρική και τη Μέση Ανατολή.

Εξ' αφορμής της ανάγνωσης σχετικού γράμματος του Θεοφιλ. Επισκόπου Γκόμας και Μεγάλου Κίβου **κ. Τιμοθέου**, ο οποίος περιέγραφε την επικρατούσα εμπόλεμη κατάσταση στην Επισκοπή του και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν, η Ιερά Σύνοδος, προτροπή του Μακαριωτάτου, **προχώρησε στη σύνταξη σχετικού Πατριαρχικού και Συνοδικού Γράμματος έκκλησης του Παλαιφάτου Πατριαρχείου για την επικράτηση της ειρήνης**, απευθυνόμενο στις κατά

τόπους Κυβερνήσεις των Κρατών, εντός της κανονικής δικαιοδοσίας του.

Το Πατριαρχικό και Συνοδικό Γράμμα, απευθυνόμενο στις κατά τόπους Κυβερνήσεις των Κρατών, εντός της κανονικής δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας:

Σ' ένα κόσμο πού έχει βιώσει, μέσα στον προηγούμενο αιώνα δύο καταστροφικούς Παγκοσμίους Πολέμους μέ εκατομμύρια ανθρώπινα θύματα καί άνυπολόγιστες ύλικές ζημιές• άμέτρητες έμφύλιες συρράξεις, γενοκτονίες καί έκτοπισμούς, μέ πολεμικές έστίες πού φλέγονται μέχρι σήμερα καί έγκλήματα κατά τής ανθρωπότητας, πού συντελούνται έως τή στιγμή αύτή δέν φαίνεται νά έχουμε συνειδητοποιήσει πλήρως τήν έπιτακτική ανάγκη τής επικρατήσεως τής ειρήνης καί τής καταλλαγής καί, δυστυχώς, οί ίσχυροί τής γής πορεύονται στό δρόμο τής άνομίας, πού μόνο σκοπό έχει τήν απόκτηση ύλικής δυνάμεως καί πλούτου, είς βάρος τών πολλών καί άθώων, οί όποιοι στεροούνται καί τών πλέον στοιχειωδών ύλικών μέσων για τήν επιβίωσή τους. Ή Αφρικανική Ήπειρος έχει πικρά πείρα τών προηγούμενων δεινών, αλλά καί τής στυγνής άποικιοκρατίας καί τής άνηλεούς οίκονομικής άφαιμάξεως, τά όποια άφησαν βαθιές πληγές καί μέχρι τίς ήμέρες μας κατατρύχουν τούς Αφρικανούς άδελφούς μας.

Ή Όρθόδοξη Έκκλησία πάντοτε προσεύχεται καί καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για τήν επικράτηση τής ειρήνης, καθώς άποτελεϊ κεντρικότατη εύαγγελική διδασκαλία καί πρόταγμα, όπως άλλωστε τόνισε καί ή Αγία καί Μεγάλη Σύνοδος τής Όρθοδόξου Έκκλησίας (Κρήτη, 2016): «Ή Όρθόδοξος Έκκλησία άναγνωρίζει καί άναδεικνύει διαχρονικώς τήν κεντρικήν θέσιν τής ειρήνης καί τής δικαιοσύνης είς τήν ζωήν τών ανθρώπων. Αύτή αύτη ή έν Χριστώ άποκάλυψις χαρακτηρίζεται “εύαγγέλιον τής ειρήνης” (Έφ. ς', 15), διότι ό Χριστός, “ειρηνοποιήσας διά τοϋ αίματος τοϋ σταυροϋ αυτοϋ” τά πάντα (Κολ. α', 20), “εύηγγελίσατο ειρήνην τοίς μακράν καί τοίς έγγύς” (Έφ. β', 17) καί κατέστη “ή ειρήνη ήμών” (Έφ. β', 14). Ή ειρήνη αύτη, ή “υπερέχουσα πάντα νοϋν” (Φιλ. δ', 7) είναι, ως ειπεν ό ίδιος ό Κύριος είς τούς μαθητάς Του πρό τοϋ Πάθους, ευρυτέρα καί ουσιαστικωτέρα τής ειρήνης, τήν όποιαν έπαγγέλλεται ό κόσμος: “Ειρήνην άφήμι υμίν, ειρήνην τήν έμήν δίδωμι υμίν· οϋ καθώς ό κόσμος δίδωσιν, έγώ δίδωμι υμίν” (Ιωάν. ιδ', 27). Καί τοϋτο, διότι ή ειρήνη τοϋ Χριστοϋ είναι ό ώριμος καρπός τής έν Αϋτῳ άνακεφαλαιώσεως τών πάντων, τής άναδείξεως τής άξίας καί τοϋ μεγαλείου τοϋ ανθρωπίνου προσώπου ως είκόνας Θεοϋ· τής προβολής τής έν Αϋτῳ όργανικής ένότητος τοϋ ανθρωπίνου γένους καί τοϋ κόσμου· τής καθολικότητος τών αρχών τής ειρήνης, τής έλευθερίας καί τής κοινωνικής δικαιοσύνης καί, τέλος, τής καρποφορίας τής χριστιανικής άγάπης μεταξύ τών ανθρώπων καί τών λαών τοϋ κόσμου. Ή πραγματική ειρήνη είναι ό καρπός τής επί τής γής επικρατήσεως όλων αύτῶν τών χριστιανικῶν αρχών. Είναι ή άνωθεν ειρήνη, περί τής όποιας πάντοτε εύχεται ή Όρθόδοξος Έκκλησία είς τάς καθημερινάς της

δεήσεις, έξαιτουμένη ταύτην παρά τοῦ Θεοῦ, τοῦ τά πάντα δυναμένου καί εἰσακούοντος τάς προσευχάς τῶν μετά πίστεως Αὐτῷ προσερχομένων».

Τό Παλαίφατο Δευτερόθρονο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας ὄχι μόνον ὡς ὁ ἀρχαιότερος, ἐν λειτουργίᾳ, θεσμός τῆς Ἀφρικῆς ἀλλά, κυρίως, ὡς ὁ μόνος κανονικός θεματοφύλακας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως στή Μαύρη Ἡπειρο -παρά τήν ἐκ Βορρᾶ ἀμφισβήτηση καί ἀνάδελφη ἐπίθεση- παρακολουθεῖ, μέ βαθύτατη ἀνησυχία καί καρδιακό ἄλγος τά ὅσα τραγικά τεκταίνονται στήν Ἀφρική, ὅπως, γιά παράδειγμα, τίς διώξεις κατά τῶν Χριστιανῶν στή Νιγηρία ἀπό φανατικούς ἰσλαμιστές, τά ἐγκλήματα κατά ἀμάχων στό Κονγκό, τίς ἐμφύλιες συρράξεις στή Σομαλία, τό Σουδάν καί στή Μοζαμβίκη, τίς συγκρούσεις ἐνόπλων ὁμάδων στήν Αἰθιοπία καί τό Ν. Σουδάν, τίς αἱματηρές ἀντικυβερνητικές διαδηλώσεις στή Μαδαγασκάρη καί τόσα ἄλλα. Ὅμοίως, ἀγωνιοῦμε γιά τά ὅσα τραγικά διαδραματίζονται ἐκτός τῶν ὁρίων τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης τοῦ Πατριαρχείου μας, δηλαδή τίς σφαγές τῶν Χριστιανῶν στή Μ. Ἀνατολή καί τίς διακρίσεις ἐναντίον τους (π.χ. Συρία) ἀλλά καί τήν αἱματοχυσία καί γενοκτονία στήν Παλαιστίνη καί τή λωρίδα τῆς Γάζας καί πολλά ἀκόμα.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, πού συνήλθε ἀπό 6ης ἕως 9ης τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου τρ. ἔτ., ὑπό τήν Προεδρία τῆς Α. Θ. Μακαριότητος τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ τοῦ Β', καί τῇ συμμετοχῇ Ἐπισκόπων ἀπό ὅλα τά μέρη τῆς Ἀφρικῆς, ἀφοῦ μελέτησε ἐνδελεχῶς ὅλα τά παραπάνω, μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου καί τήν ὁμόφωνη ἐπιδοκιμασία τῶν ἀγίων Συνοδικῶν, ἐκφράζει τή σταθερή καί ἀμετακίνητη δέσμευση τοῦ Θρόνου τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Μάρκου στήν ἐμπέδωση καί καλλιέργεια τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς καταλλαγῆς καί τῆς ἰσότητος. Καταδικάζουμε μέ τόν πλέον κατηγορηματικό καί ἀπερίφραστο τρόπο καί ἐκφράζουμε τόν ἀποτροπιασμό μας γιά τά ἐγκλήματα πού συντελοῦνται κατά ἀθῶων ἀδελφῶν μας, ἀνεξαρτήτως θρησκευτικοῦ προσδιορισμοῦ καί φυλετικῆς καταγωγῆς. Τονίζουμε δέ, μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι ἡ βία κατά τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ἀποτελεῖ σύγχρονη μορφή βλασφημίας, μᾶλλον θεομαχίας, ἀφοῦ ὁ ἀνθρωπος, σύμφωνα μέ τή βιβλική διδασκαλία, εἶναι πλασμένος «κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν» (Γεν. α', 23) τοῦ Δημιουργοῦ του.

Πλέον τούτων, ἀπευθύνουμε ἀγωνιώδη ἔκκληση πρός τούς πολιτικούς ἀλλά καί τούς πνευματικούς καί θρησκευτικούς ἡγέτες, τόσο στήν Ἀφρικανική Ἡπειρο, ἀλλά καί σέ ὅλον τόν κόσμον νά ἐργαστοῦν γιά τήν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης, τήν ἄμεση κατάπαυση τοῦ πυρός στίς ἐμπόλεμες ζῶνες, τόν ἐπαναπατρισμό τῶν ἐκτοπισμένων, τήν οἰκονομική συνδρομή καί τήν ἀνοικοδόμηση τῶν κατεστραμμένων ὑποδομῶν καί κατοικιῶν καί τόν πλήρη σεβασμό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅπου γῆς χωρίς διακρίσεις καί ὑποσημειώσεις. Καλοῦμε κάθε ἄνθρωπο καλῆς θελήσεως νά υἱοθετήσῃ καί νά

διαδώσει τήν ἐκκλησίαν μας αὐτή σέ μιά προσπάθεια τό αἶτημα τῆς εἰρήνης νά ἀποκτήσει ἰσχυρή δυναμική καί νά καταστεῖ ἀποτελεσματικός μοχλός πίεσης ἔναντι τῶν ἰθυνόντων.

Βρισκόμαστε πλέον σέ ὀριακό σημεῖο, εἶναι ἡ ὥρα τῶν ἔργων καί ὄχι τῶν λόγων, τῶν πράξεων καί ὄχι τῶν ἀορίστων καί ὑποκριτικῶν εὐχολογίων καί ὁ καθένας πρέπει νά ἀναμετρηθεῖ μέ τίς εὐθύνες του ἔναντι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἱστορίας καί τῶν «ἐλαχίστων ἀδελφῶν τοῦ Κυρίου» (πρβλ. Μτ. κε', 40). Ὁ κόσμος μας καί ἡ πολύπαθη Ἀφρική δέν μποροῦν νά συνεχίσουν νά βιώνουν τό δράμα αὐτό. Ἡ εἰρήνη εἶναι ἡ μοναδική μας ἐπιλογή ἀλλά καί ἡ ἀπαραίτητη συνθήκη γιά νά φανεῖ ἡ κρυμμένη δυναμική τῆς Μαύρης Ἡπείρου καί νά οἰκοδομήσουμε ὅλοι μαζί ἕνα καλύτερο αὔριο.

Εὐχόμαστε καί προσευσόμαστε ὁ Χριστός, «εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ» τά πάντα (Κολ. α', 20) νά φέρει γρήγορα τήν εἰρήνην Του σέ τοῦτον τόν πονεμένο κόσμο. Εἰρήνην πάσι!!!

† Ὁ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Β΄

Οἱ Συνοδικοὶ Ἱεράρχαι